

Op 21 augustus 2023 hebben wij onder kenmerk 17711768147 besloten om aan het Centraal Orgaan opvang Asielzoekers (COA) een omgevingsvergunning te verlenen. Die vergunning maakt het mogelijk om in afwijking van het bestemmingsplan voor de duur van 3 jaar alleenstaande minderjarige asielzoekers (amv-ers) op te vangen in het pand Appelaar 35 te Geldrop (kadastraal bekend als Geldrop, sectie D nummers 1376, 1377 en 3168).

Ieder voor zich hebben een groot aantal bezwaarmakers een inhoudelijk identieke bezwaar ingediend tegen dat besluit van 21 augustus 2023. Kenmerkend voor deze bezwaren is dat het onderwerp, de koptekst en de tekst van de begeleidende brief alleen de bovengenoemde vergunning vermeldt. Ook de inhoudelijke bezwaargronden en door het gebruik van betreffende kenmerk blijkt dat uitsluitend wordt ingegaan op de aan het COA verleende vergunning. Echter, in de aanhef van de inhoudelijke bezwaargronden wordt ook de op gelijke datum aan de St. Sint Anna Zorggroep (kenmerk 17711766866) genoemd; voor het overige wordt die vergunning in zijn geheel niet aangehaald. Bij die stand van zaken menen wij dat uw bezwaar uitsluitend ziet op de aan het COA verleende vergunning en nadrukkelijk niet tegen de aan de St. Anna Zorggroep verleende vergunning voor het tijdelijk huisvesten van 56 studenten en coassistenten.

Uw bezwaar hebben wij voor advies voorgelegd aan de Commissie voor Bezwaarschriften (verder: Commissie). De Commissie heeft op 27 t/m 30 november 2023, 7, 13 en 14 december 2023 alle partijen in de gelegenheid gesteld te worden gehoord en diens bezwaren toe te lichten. U bent hiervoor uitgenodigd. Van alle hoorzittingen is een audioverslag gemaakt.

Op 16 januari 2024 heeft de Commissie advies aan ons uitgebracht over het bezwaarschrift. Een kopie van het advies sturen we mee met deze beslissing op bezwaar.

Besluit

Wij hebben besloten om uw bezwaar ontvankelijk, maar **ongegrond** te verklaren.

Hiermee wijken wij af van het advies van de Commissie voor zover zij ons adviseert om de bezwaren gegrond te verklaren die zien op het waarborgen van de leefbaarheid en veiligheid in de aan het COA verleende omgevingsvergunning. Hieronder leggen wij uit waarom wij van mening zijn dat de bezwaargronden wat betreft het waarborgen van de leefbaarheid en veiligheid niet als “gegrond” (het zogeheten dictum) zouden moeten worden aangemerkt en waarom wij hebben besloten om de bezwaren op dit punt “ongegrond” te verklaren. Dat wil – voor de goede orde – niet zeggen dat wij het advies van de Commissie zonder meer naast ons neerleggen. Onder het kopje “motivering” gaan wij inhoudelijk op diverse onderdelen van het advies van de Commissie in.

Op 15 november 2023 hebben wij uitgebreid gereageerd op het brede scala aan ingediende bezwaargronden en hebben wij ons besluit toegelicht (ook wel het gemeentelijk “verweerschrift” genoemd). Hierin hebben wij benadrukt dat het adequaat waarborgen van de leefbaarheid en veiligheid voor de omgeving voor ons zeer zwaar weegt. Kort samengevat hebben wij aangegeven dat in het bestreden besluit via de ruimtelijke onderbouwing op leefbaarheid- en veiligheidsaspecten is ingegaan. Tegelijkertijd hebben wij, juist omdat wij het zwaarwegende karakter van het maken van goede afspraken op het gebied van veiligheid en leefbaarheid onderschrijven, hierover ook ná

vergunningverlening uitgebreid met het COA gesproken. Dit heeft geleid tot concrete afspraken in de Bestuursovereenkomst tussen onze gemeente en het COA. In het bijzonder wordt op de leefbaarheids- en veiligheidsaspecten in gegaan in het onderdeel van deze Bestuursovereenkomst uitmakende Veiligheidsplan en zijn hierover specifieke “aanvullende afspraken” gemaakt die als zodanig óók onverbreekelijk onderdeel van de Bestuursovereenkomst uitmaken. Wij hebben er voor gezorgd dat deze afspraken zijn afgerond en ondertekend vóór het moment waarop het COA de opvanglocatie daadwerkelijk in gebruik mocht nemen.

In zowel onze (voornoemde) reactie van 15 november 2023, maar ook tijdens de diverse hoorzittingen van de Commissie hebben wij toegezegd dat, met instemming van het COA, de Bestuursovereenkomst met bijlagen (lees: het Veiligheidsplan en de Aanvullende Afspraken) door middel van deze beslissing op bezwaar integraal onderdeel zal worden van de omgevingsvergunning. Tegelijkertijd hebben wij toegezegd dat bij de besluitvorming op de bezwaren in de omgevingsvergunning een voorwaarde zal worden toegevoegd die de nakoming van de afspraken zeker stelt. Wij zorgen daarmee voor een dubbele borging van de afspraken.

De Commissie concludeert dat op het moment van vergunningverlening de afspraken over leefbaarheid en veiligheid nog niet ver genoeg uitgekristalliseerd waren. Wij zijn het daarmee in principe eens, maar wij kunnen ons er niet in vinden dat dit leidt tot de conclusie dat er sprake is van een gegrond bezwaar op dit punt.

In juridische zin is de Commissie niet gehouden om in haar advies te werken met een dictum en mag volstaan met een advies in bredere zin, maar de Commissie heeft er onvoldoende oog voor dat er in dit geval sprake is van een nadere aanvulling en motivering van het bestreden besluit. De bezwaarfase kenmerkt zich als een vorm van verlengde bestuurlijke besluitvorming. Dit betekent dat het bestreden besluit (in dit geval de aan het COA verleende omgevingsvergunning) – zowel ambtshalve als ten gevolge van de inhoud van ingediende bezwaren – meer vlees op de botten mag krijgen. Dat kan in de vorm van het toevoegen van voorwaarden, het aanvullen van de motivering en het toevoegen van bescheiden ter onderbouwing van het bestreden besluit. Dat is precies wat in dit geval aan de orde is.

Door het dictum “gegrond” kan ook de misvatting ontstaan dat daarmee is gezegd dat onze besluitvorming op dit vlak onrechtmatig zou zijn geweest. Dat is niet het geval. Anders dan in de rechterlijke fase is dit niet zo in de bezwaarfase.

Bij de toets in de bezwaarfase ligt de vraag voor of een besluit al dan niet moet worden herroepen wegens een aan het bestuursorgaan te wijten onrechtmatigheid. De Commissie kan ons adviseren om een bestreden besluit te “herroepen”. Daarvan kan in de regel sprake zijn in de situatie dat aan een bestreden besluit dermate grote gebreken kleven dat er in heroverweging een ander inhoudelijk besluit zou moeten worden genomen. Daarbij moet gedacht worden aan de situatie waarin vergunningverlening omslaat in een weigering van de vergunning of aan de situatie waarin door bezwaren aan een vergunning voorwaarden worden toegevoegd die van dien aard zijn dat daardoor niet langer sprake is van hetzelfde inhoudelijke besluit.

In deze procedure doen zich dit soort situaties niet voor. De Commissie adviseert dan ook *niet* om de bestreden vergunning te herroepen, maar somt een aantal punten op waarmee wij bij deze beslissing op bezwaar de vergunningen dienen aan te vullen of te verscherpen. Zoals hiervoor is uitgelegd, past dit volledig bij het karakter van de bezwaarschriftenprocedure. Voor zover dit in de vorm van een dictum gegoten zou moeten worden (wat zoals gezegd niet het geval is), betekent dit dat niet het dictum “gegrond”, maar het dictum “ongegrond” met een opdracht de bestreden vergunningen te voorzien van aanvullende motivering meer op zijn plaats zou zijn geweest.

Motivering

Hieronder gaan wij inhoudelijk in op diverse onderdelen van het advies van de Commissie en leggen wij uit waarom wij hebben besloten om uw bezwaar ongegrond te verklaren. Voor de leesbaarheid houden wij de door de Commissie gehanteerde volgorde aan.

De combinatie van alle hieronder gegeven (nadere) toelichtingen, aanvullingen op, verduidelijkingen en verscherpingen van onze besluitvorming, dient u niet alleen aan te merken als motivering van deze beslissing op bezwaar maar ook – voor zover relevant – als (aanvullende) motivering en wijziging van ons besluit van 21 augustus 2023. Daar waar wij geen expliciete op- of aanmerkingen plaatsen, nemen wij de overwegingen van de Commissie over en maken die tot de onze.

➤ Verduidelijken gebruiksfunctie (hoofdstuk III, onderdeel 1, eerste onderwerp van het advies)

De Commissie constateert dat uit de aan het COA verstrekte vergunning niet blijkt voor welke gebruiksfunctie de vergunning is verleend. De Commissie stelt vast dat die gebruiksfunctie “wonen” is en adviseert ons om in heroverweging dit alsnog aan de vergunning toe te voegen.

Wij nemen dit advies over maar stellen tegelijkertijd vast dat deze opmerking van de Commissie in gelijke mate opgaat voor de aan de St. Sint Anna Zorggroep verstrekte vergunning zodat wij deze wijziging doorvoeren in beide vergunningen.

Hierbij vervangen wij in de aan het COA verstrekte vergunning van 21 augustus 2023 met kenmerk 17711768147 de eerste zin onder het kopje “tijdelijk omgevingsvergunning”. Hierdoor komt deze zin als volgt te luiden:

- Burgemeester en wethouders besluiten, gelet op de artikelen 2.1 en 2.2 van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) de omgevingsvergunning met voorschriften voor de gebruiksfunctie Wonen ten behoeve van de huisvesting van 54 alleenstaande minderjarige asielzoekers te verlenen.

Wij vervangen in de aan St. Sint Anna Zorggroep verstrekte vergunning van 21 augustus 2023 met kenmerk 17711766866 de eerste zin onder het kopje “tijdelijk omgevingsvergunning”. Hierdoor komt deze zin te luiden:

- Burgemeester en wethouders besluiten, gelet op de artikelen 2.1 en 2.2 van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) de omgevingsvergunning voor de gebruiksfunctie Wonen ten behoeve van de huisvesting van 56 studenten en coassistenten te verlenen.

➤ Specificeren tijdelijkheid (hoofdstuk III, onderdeel 1, vierde onderwerp van het advies)

De Commissie stelt vast dat uit de vergunningen naar voren komt dat die voor een tijdelijke periode zijn verleend, maar dat de exacte looptijd van de vergunning onvoldoende duidelijk in de vergunningen naar voren komt.

Wij stellen voorop dat wij in onze reactie en toelichting van 15 november 2023 al hebben gesignaleerd dat de gebruikte formulering om de tijdigheid te duiden (namelijk "3 jaar na onherroepelijkheid") tot gevolg heeft dat het eindmoment afhankelijk zal zijn van externe omstandigheden en de looptijd niet is vastgelegd op een eenduidig toekomstig moment. Ook in de diverse hoorzittingen is dit door het college toegelicht. Daarbij hebben wij al toegezegd dat (en hoe) wij dit in deze beslissing op bezwaar corrigeren. Het advies van de Commissie geeft hiervan helaas geen blijk.

Wij nemen dit advies over maar stellen tegelijkertijd vast dat deze opmerking van de Commissie in gelijke mate opgaat voor de aan de St. Sint Anna Zorggroep verstrekte vergunning zodat wij deze wijziging doorvoeren in beide vergunningen.

Wij volgen de Commissie evenwel niet voor wat betreft de door haar geadviseerde termijn. De Commissie rekent vanaf het moment van vergunningverlening. Daarmee miskent de Commissie dat de Bestuursovereenkomst een looptijd heeft van 1 september 2023 tot 1 september 2026. Dat wil zeggen dat wij in die periode voor deze locatie de opvang van asielzoekers (in dit geval amv-ers) door het COA binnen onze gemeente zijn overeengekomen. Wat betreft de looptijd van de tijdelijke vergunning sluiten wij daarbij aan. Omdat het feitelijke gebruik een aanvang heeft genomen op 15 november 2023 menen wij dat er geen enkel beletsel is om 1 september als peildatum aan te houden. Daarnaast maakt de Bestuursovereenkomst onderdeel van het besluit uit zodat door het in de vergunning opnemen van een andere termijn dan in de aangehechte bestuursovereenkomst er een innerlijk inconsistent besluit ontstaat.

Hierbij vervangen wij in de aan het COA verstrekte vergunning van 21 augustus 2023 met kenmerk 17711768147 de bullit onder het kopje "voorwaarden". Hierdoor komt deze zin als volgt te luiden:

- De vergunning wordt verleend voor de periode van 1 september 2023 tot 1 september 2026 (3 jaar). Na ommeegang van deze periode dient de huisvesting te zijn gestaakt.

Wij vervangen in de aan St. Sint Anna Zorggroep verstrekte vergunning van 21 augustus 2023 met kenmerk 17711766866 de eerste bullit onder het kopje "voorwaarden". Hierdoor komt deze zin te luiden:

- De vergunning wordt verleend voor de periode van 1 september 2023 tot 1 september 2026 (3 jaar). Na ommeegang van deze periode dient de huisvesting te zijn gestaakt.

➤ Vergunningverlening voor aantal AMV-ers (hoofdstuk III, onderdeel 2 van het advies)

De Commissie vraagt aan ons een gemotiveerde uitleg op te nemen in deze beslissing op bezwaar waarom afwijken van het maximaal aantal van 20 amv-ers dat volgens Nidos in een kleinschalige woonvoorziening mag worden opgevangen.

Deze vraag van de Commissie gaat uit van twee onjuiste feitelijke aannames.

Anders dan de Commissie meent is er geen sprake van een zogeheten "kleinschalige woonvoorziening". Uit de Bestuursovereenkomst (bijvoorbeeld artikel 2 van deze overeenkomst) blijkt

dat de locatie Akert een zogenaamde procesopvanglocatie voor amv-ers is (ook wel een POL-AMV). Een POL-AMV is een locatie waar amv-ers de algemene asielpcedure doorlopen. Pas wanneer een amv-er een verblijfsvergunning heeft gekregen stroomt deze door naar een vervolgovang. Die vervolgovang kan bijvoorbeeld plaatsvinden in zogeheten “kleinschalige woonvoorziening” (kwz).

Wat betreft het aantal amv-ers dat in een POL-AMV mag worden gehuisvest zijn er geen normen. Dit is afhankelijk van de feiten en omstandigheden. In dit geval hebben wij in de Bestuursovereenkomst afgesproken dat de locatie met maximaal 54 opvangplekken relatief kleinschalig moet blijven. Wij hebben daarbij rekening gehouden met de karakteristiek van de omgeving. Wij merken daarbij op dat het gebouw een grotere capaciteit heeft en de prangende vraag naar opvangplekken, zuiver objectief gezien, zou pleiten voor een meer grootschalige opvang. Hiervoor is nadrukkelijk niet gekozen.

Daarnaast kent de Commissie klaarblijkelijk aan Nidos bevoegdheden toe die zij niet heeft. Ook al zou Nidos (zoals bij kleinschalige opvanglocaties het geval is) een norm of richtlijn opnemen, dan zijn wij daaraan geenszins gebonden. Dat betekent dat wij ook niet hoeven te motiveren waarom van een dergelijke norm of richtlijn afgeweken worden. De reden hiervoor is dat Nidos een rechtspersoon is volgens privaatrecht (een stichting) die – kort gezegd – de voogdij voert voor amv-ers. Anders dan de Commissie abusievelijk meent is Nidos geen zelfstandig bestuursorgaan. Dat betekent dat Nidos niet met enig openbaar bestuur is bekleed en daarom geen extern bindende of zelfs richtinggevende normen kan en mag stellen.

➤ Nadere stukken op het aspect leefbaarheid en veiligheid onderdeel van de vergunning (hoofdstuk III, onderdeel 3, eerste onderwerp van het advies)

Zoals door ons reeds op 15 november 2023 is toegezegd (en herhaald in de diverse hoorzittingen van de Commissie) voegen wij in deze beslissing op bezwaar de Bestuursovereenkomst en haar bijlagen toe aan de vergunning zodat die daar onverbrekkelijk onderdeel van uit maakt. Het toevoegen hiervan is toelaatbaar omdat het waarborgen van de sociale veiligheid een ruimtelijk relevant belang is. Uit dat oogpunt zijn de afspraken gemaakt bij of krachtens de bestuursovereenkomst dan ook een uitwerking van paragraaf 4.11 van de (reeds onderdeel van het bestreden besluit uitmakende) ruimtelijke onderbouwing. Op grond van artikel 5.19 Wabo is vergunninghouder gehouden overeenkomstig de vergunning (inclusief de daarbij behorende documenten) te handelen.

Hierbij wijzigen wij ons besluit van 21 augustus 2023 met kenmerk 17711768147 door aan bijlage 1 van de vergunning het volgende toe te voegen:

<u>Documentnaam</u>	<u>Datum</u>
<ul style="list-style-type: none">Bestuursovereenkomst inzake de vestiging van een opvanglocatie aan de Appelaar 35 te Geldrop (inclusief de daarbij behorende bijlagen)	14 november 2023

➤ Borging nakoming Bestuursovereenkomst wat betreft het aspect leefbaarheid en veiligheid middels voorwaarde (hoofdstuk III, onderdeel 3, eerste onderwerp – vervolg van het advies)

Ook wat dit onderdeel betreft hebben wij al op 15 november 2023 toegezegd (en diverse malen herhaald in de verschillende hoorzittingen van de Commissie) dat de nakoming van de bij of krachtens

de Bestuursvereenkomst gemaakte afspraken op basis van artikel 2.22 Wabo als een voorschrift aan de vergunning wordt toegevoegd. In dit verband overwegen wij als volgt.

In paragraaf 4.11 van de ruimtelijke onderbouwing is aandacht besteed aan de veiligheid en leefbaarheid wat, in het bijzonder wat betreft de aard van het vergunde tijdelijk gebruik, een ruimtelijk relevant belang vormt.

In de ruimtelijke onderbouwing is een pakket maatregelen aangekondigd ter borging van de sociale veiligheid en leefbaarheid. In de periode tussen vergunningverlening en 14 november 2023 zijn stappen gezet om dit pakket maatregelen te concretiseren. Dit heeft zijn beslag gekregen in de Bestuursvereenkomst van 14 november 2023 en de daarbij behorende bijlagen. In het bijzonder wijzen wij op de "Aanvullende Afspraken" en het "Veiligheidsplan" die als bijlagen onderdeel van de Bestuursvereenkomst uitmaken. Hierboven hebben wij dit document al integraal en onverbrekelijk onderdeel uit laten maken van de aan het COA verleende vergunning van 21 augustus 2023 met kenmerk 17711768147 .

Gedurende de periode waarvoor laatstgenoemde vergunning is verleend dient de veiligheid en leefbaarheid hierdoor duurzaam te worden gewaarborgd. Het voorschrift waarborgt dat vergunninghouder gedurende de periode waarvoor vergunning is verleend binnen diens mogelijkheden alles doet of nalaat om er voor te zorgen dat de afspraken zoals opgenomen bij of krachtens de Bestuursvereenkomst worden nagekomen.

In het geval de situatie zich voordoet dat de veiligheid en leefbaarheid duurzaam en/of in onaanvaardbare mate onder druk komt te staan, willen wij de mogelijkheid hebben om niet alleen civielrechtelijk (over de band van de Bestuursvereenkomst), maar ook bestuursrechtelijk handhavend op te kunnen treden. Wij onderkennen dat het onderdeel laten uitmaken van de Bestuursvereenkomst met bijlagen al, zoals hiervoor opgemerkt, de verplichting van vergunninghouder in het leven roept om dienovereenkomstig de daarin opgenomen afspraken te handelen. Desalniettemin willen wij een extra rechtsgrond opnemen die ingezet kan worden mocht het tot handhavend optreden moeten komen. Die extra rechtsgrond vinden wij door middel van het opnemen van de (extra) vergunningsvoorwaarde die nakoming borgt van hetgeen bij of krachtens de Bestuursvereenkomst is afgesproken. Het handelen in strijd met een voorschrift is op grond van artikel 2.3 onder b Wabo niet toegelaten. Artikel 5.19 Wabo biedt een handvat om daartegen handhavend op te treden.

Behoudens spoedeisende gevallen die om directe interventie van onze kant vragen, achten wij het handhavend optreden over de band van dit voorschrift een ultimatum remedium. Dat betekent dat vergunninghouder in de gelegenheid zal worden gesteld om de feiten en omstandigheden die (mede) leiden tot structurele onaanvaardbare druk op de sociale veiligheid en leefbaarheid te verminderen of weg te nemen door middel van het treffen van maatregelen, aanvullende (werk)afspraken, verbeteracties en daaraan gelijk te stellen acties.

Hierbij wijzigen wij ons besluit van 21 augustus 2023 met kenmerk 17711768147 door onder het kopje "voorwaarden" een tweede bullit toe te voegen:

- Vergunninghouder draagt onvoorwaardelijk zorg voor het nakomen van al hetgeen waartoe zij bij of krachtens het bepaalde in de Bestuursvereenkomst (incl. bijlagen) is gehouden om zo een sociaal veilig gebruik binnen het vergunninggebied te waarborgen.

➤ Geen nadere voorwaarde op het aspect leefbaarheid en veiligheid (Hoofdstuk III, onderdeel 3, eerste onderwerp – verder vervolg van het advies)

De Commissie is van mening dat er, naast hetgeen hiervoor al aan de orde is gekomen, aanvullende voorwaarden aan de vergunning moeten worden verbonden ter borging van de leefbaarheid en veiligheid.

Wij stellen vast dat de Commissie, daar waar zij ingaat op de volgens haar te stellen aanvullende voorwaarden, meerdere verschillende bewoordingen gebruikt die allen een taalkundig volledig andere lading hebben. Daarmee zet de Commissie een diffuus beeld neer. Ook is er geen sprake van een consistente advisering.

Ten eerste spreekt de Commissie over voorwaarden die er voor moeten zorgen dat de openbare orde “niet verstoord kan worden”. Het opnemen van een dergelijke voorwaarde betekent dat daarmee absoluut wordt uitgesloten dat iedere verstoring van de openbare orde uit blijft. Een dergelijke voorwaarde is zowel in praktische als in juridische zin onmogelijk. Bovendien zou dit betekenen dat ieder incident, hoe gering ook, direct als een verstoring van de openbare orde betiteld moet worden. Wij volgen de Commissie dan ook niet dat een dergelijke aanvullende voorwaarde in heroverweging aan de vergunning moet worden verbonden en leggen dit advies naast ons neer.

De Commissie spreekt ten tweede over het opnemen van voorwaarden die tot gevolg moeten hebben dat de leefbaarheid en veiligheid goed *blijft*. Nog daargelaten dat de term “goed” multi-interpretabel is, maken wij uit deze formulering op dat de Commissie als vertrekpunt neemt dat ten tijde van het uitbrengen van het advies de openbare orde van een goed niveau is. Immers, dat niveau kan niet goed *blijven* wanneer er sprake zou zijn van een ander vertrekpunt. Bij deze stand van zaken vinden wij het onbegrijpelijk dat er aanleiding bestaat voor het opnemen van verderstrekkende, aanvullende voorwaarden. Wij volgen de commissie dan ook niet dat een aldus geformuleerde aanvullende voorwaarde in heroverweging aan de vergunning zou moeten worden verbonden en leggen dit advies naast ons neer.

Ten derde gebruikt de Commissie de formulering dat er aanvullende voorwaarden zouden moeten worden opgenomen die maken dat “verstoring van de openbare orde zoveel mogelijk wordt uitgesloten”. Wij zijn van mening dat dit de enige juiste toetssteen is. Er kan sprake zijn van het opnemen van voorwaarden die op zichzelf redelijk zijn en op basis waarvan redelijkerwijs mag worden verwacht dat deze voldoende adequaat verstoringen van de openbare orde en veiligheid voorkomen. Wij benadrukken dat volgens vaste rechtspraak (bijvoorbeeld de uitspraak van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State van 23 januari 2023, ECLI:NL:RVS:2023:235) vergunningverlening uiteraard geen toestemming omvat voor handelingen die tot overlast leiden. Zoals ook door de Commissie is vastgesteld wordt met de vergunning uitsluitend toestemming verleend voor het tijdelijk voor woondoeleinden gebruiken van een pand waarop een maatschappelijke bestemming rust. Dit betekent dat in zuiver juridische zin overlast door of ten gevolge van andere redenen dan het eigenlijke wonen op de locatie niet als een direct gevolg van deze vergunning kan worden beschouwd. Dat wil nadrukkelijk niet zeggen dat wij ons niet realiseren dat voorkomen moet worden dat de leefbaarheid en veiligheid onder druk komt te staan. Dat is dan ook de reden dat de hiervoor aangehaalde afspraken in de Bestuursovereenkomst en de daarbij behorende ‘aanvullende afspraken’ en Veiligheidsplan zijn gemaakt vóórdat het pand in gebruik is genomen. Wij volgen de Commissie niet in diens stelling dat er in de concrete situatie aanleiding bestaat om in heroverweging daarbovenop nog aanvullende voorwaarden aan de vergunning te verbinden.

Al sinds de start van de feitelijke opvang van amv-ers in het pand gebeurt dit op basis van de afspraken die ter waarborging van de openbare orde en veiligheid zijn opgenomen in de Bestuursovereenkomst. Die hebben wij hiervoor onderdeel gemaakt van de vergunning. Door het ook op te nemen als voorwaarde aan de vergunning is dit dubbel geborgd. Daarnaast is er sprake van een dagbestedingsplan (waaronder het volgen van onderwijs) waardoor de kans op het (uit bijvoorbeeld verveling) ontstaan van situaties die de leefbaarheid en veiligheid niet ten goede kunnen komen, wordt verminderd.

De Commissie stelt bovendien dat de door haar voorgestane aanvullende voorwaarden zodanig moeten zijn vormgegeven dat dit tot resultaat heeft dat op de amv-ers "een vergelijkbaar toezicht van toepassing is als op minderjarigen die in een standaard gezinssituatie opgroeien". De Commissie geeft daarbij aan dat dit kan betekenen dat door middel van die voorwaarde de verplichting wordt opgelegd dat amv-ers tussen bepaalde tijdstippen in de opvanglocatie aanwezig moeten zijn. Wij volgen het advies van de Commissie ook op dit punt niet zodat wij in heroverweging niet over zullen gaan tot het opnemen van een dergelijke voorwaarde.

Wij vinden dat het advies op dit punt weinig duidelijkheid biedt en menen dat de Commissie zich ten onrechte geen rekenschap geeft van de gemaakte afspraken in het dagbestedingsplan en wat betreft de begeleiding van de amv-ers. Daarnaast kunnen wij niet anders dan constateren dat het meegaan in de advisering van de Commissie leidt tot onaanvaardbare inbreuken op fundamentele rechten. Hieronder leggen wij uit hoe wij tot dit standpunt komen.

De Commissie laat volkomen in het midden wat zij verstaat onder "vergelijkbaar toezicht", maar ook is er onzes inziens anno 2024 geen "standaard gezinssituatie". Niet alle kinderen groeien op met hun beide biologische ouders met één of twee broers of zussen (het gemiddeld kindertal per vrouw in Nederland bedraagt 1,49 kind). Niet alle kinderen worden met dezelfde mate van tijd, aandacht en genegenheid grootgebracht.

Daarnaast moet onderkend worden dat de opvang van amv-ers nu eenmaal niet vergelijkbaar is met een "standaard gezinssituatie". Dit bijzondere karakter hebben wij ook onderkend en juist daarom zijn met vergunninghouder in de Bestuursovereenkomst afspraken gemaakt over begeleiding en dagbesteding. Wij wijzen er op dat er wat betreft de studenten die door de St. Anna Zorggroep worden opgevangen evenmin sprake is van een "standaard gezinssituatie". Opvallend is dan ook dat de Commissie wat de opvang van studenten betreft het stellen van aanvullende voorwaarden in zijn geheel niet aan de orde acht terwijl ook dit veelal buitenlandse jongeren zijn die zonder ouderlijke begeleiding samen leven in een voor hen vreemd land. Omdat er ten aanzien van de amv-ers, in afwijking van de studenten, al bijzondere en aanvullende afspraken zijn gemaakt, zien wij geen aanleiding om daar bovenop nog aanvullende afspraken te maken in de zin dat de Commissie die voorstaat.

De Commissie geeft ons als suggestie voor de invulling van een aanvullende voorwaarde mee dat wij in de vergunning het voorschrift zouden moeten opnemen dat een amv-er op bepaalde momenten c.q. gedurende bepaalde periodes van de dag verplicht in de opvanglocatie aanwezig moet zijn.

Wij wijzen er op dat in het dagbestedingsplan al is voorzien in een meldplicht op basis waarvan de jongeren zich tweemaal daags (in de ochtend en in de vroege avond) moeten melden bij de opvanglocatie (en daar dus aanwezig zijn). Daarnaast is de begeleiding erop gericht dat de amv-ers een vast dag-en-nacht-ritme wordt aangeleerd. Gehoord de opmerkingen van de Commissie tijdens de hoorzitting over het opleggen van een "spertijd", begrijpen wij de suggestie van de Commissie aldus dat in de vergunning een voorschrift opgenomen dient te worden waarmee wordt gewaarborgd dat de amv-ers tussen bepaalde tijdstippen (en met name in de late avond en nachtelijke uren, bijv. van 22

tot 8 uur) verplicht in de opvanglocatie moeten verblijven. Wij volgen de Commissie niet en leggen deze suggestie naast ons neer.

Ten eerste kunnen wij een dergelijk voorschrift niet opnemen omdat niet de individuele amv-ers het normadressaat vormen van de vergunning. Dat is het COA. Aldus zou dit de bevreemdende situatie met zich meebrengen dat wij COA de verplichting opleggen dat COA in zijn locatie-specifieke huisregels en/of in het dagbestedingsplan een dergelijke spertijd op legt.

Doorslaggevend is echter dat het opleggen van een spertijd (avondklok) strijdig is met fundamentele (mensen)rechten. Wij wijzen allereerst op het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM) en het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten (IVBPR). Daarbij moet voor ogen worden gehouden dat verdragen in ons rechtsbestel het hoogste recht vormen. Artikel 2 van het Vierde Protocol van het EVRM en artikel 12 van het IVBPR garanderen de bewegingsvrijheid. Vanzelfsprekend zijn hierop uitzonderingen mogelijk, maar die dienen door een wet in formele zin (dat wil zeggen een wet die door Eerste en Tweede Kamer is vastgesteld) te worden aangewezen. Een treffend voorbeeld in dit verband uit het recente verleden is de avondklok die tijdens de coronapandemie werd ingesteld. Daarmee werd in feite een gelijke beperking van de bewegingsvrijheid bewerkstelligd als de Commissie voorstaat. Die avondklok kon niet door een college van burgemeester en wethouders worden opgelegd, maar vond zijn oorsprong in een wet in formele zin (namelijk de Wet buitengewone bevoegdheden burgerlijk gezag).

Daarnaast menen wij dat een voorwaarde dat strekt tot opleggen van een avondklok in strijd is met artikel 15 Grondwet. Hierin wordt een ieder die zich in Nederland bevindt (en dus ongeacht of hij of zij Nederlander is) verzekerd dat (zonder een daartoe strekkende basis in een formele wet) niet zijn of haar vrijheid mag worden ontnomen.

➤ Incidenten telefonisch melden bij de gemeente (hoofdstuk III, onderdeel 3, tweede onderwerp van het advies)

De bezwaarschriftencommissie vindt het belangrijk dat incidenten door omwonenden kunnen worden gemeld bij de gemeente omdat het zich kan voorstellen dat het COA incidenten anders beleeft dan omwonenden, omdat COA vaker incidenten mee zal maken. De Commissie laat na de stelling van (enkele van de) bezwaarmakers te weerspreken dat het COA er mogelijk (zelfs) belang bij heeft om incidenten niet of zo min mogelijk bij ons te melden omdat dit zou kunnen leiden tot gemeentelijk ingrijpen. De commissie geeft verder aan dat, om de veiligheid en leefbaarheid in de wijk te waarborgen, het belangrijk is dat er een mogelijkheid komt om incidenten rechtstreeks bij de gemeente te kunnen melden, zoals een rechtstreeks telefoonnummer en e-mailadres.

Wij stellen voorop dat wij het betreuren dat de Commissie de stelling van bezwaarmakers dat het COA mogelijk een ander belang heeft en zich daardoor mogelijk niet aan de gemaakte afspraken zal houden, niet weerspreekt. Omdat wij geen enkel aanknopingspunt zien die deze stelling onderbouwd, leggen wij die naast ons neer.

In de afspraken in de Bestuursovereenkomst en de daarbij behorende "aanvullende afspraken" en het Veiligheidsplan ligt vast welke partij waarvoor verantwoordelijk is en bij wie, op welke manier en wanneer incidenten worden gemeld en wanneer er moet worden opgeschaald.

Bij spoedeisende, levensbedreigende of heterdaad situaties, moet – zoals in elke andere situatie – direct contact worden opgenomen met de meldkamer van de politie.

Voor overige situaties is het van belang of het incident waarover melding wordt gedaan betrekking heeft op de opvanglocatie en directe omgeving of op de openbare ruimte.

De leefbaarheid, beheersbaarheid en veiligheid binnen de opvanglocatie en directe omgeving vallen onder de verantwoordelijkheid van het COA. Het COA is voor meldingen hierover 24 uur per dag fysiek en telefonisch beschikbaar. De melder ontvangt binnen 48 uur een reactie van COA op de melding en wordt geïnformeerd over de actie die is ondernomen om overlast te bestrijden. Bij strafbare feiten of verstoringen van de openbare orde wordt de politie ingeschakeld. Het COA onderhoudt nauw contact met de wijkagent, deze wijkagent is ook vanuit de politie een vast aanspreekpunt voor de wijkbewoners. De locatie kan worden meegenomen in de surveillance.

Wanneer er sprake is van aanhoudende (ernstige) overlast in de openbare ruimte, verstoringen van de openbare orde of maatschappelijke onrust met betrekking tot de opvanglocatie heeft de gemeente een regierol om deze veiligheidsvraagstukken integraal op te pakken. Naast het voeren van regie bij een gezamenlijke aanpak kunnen wij en/of de burgemeester gebruik maken van bestuursrechtelijke maatregelen om de maatschappelijke onrust te beperken en om verstoringen van openbare orde te voorkomen, te beperken en tegen te gaan.

Om dit soort situaties te melden kan contact worden opgenomen met de gemeente, via het algemene nummer van de gemeente tijdens kantooruren, een melding worden gemaakt in het meldingssysteem of een mail worden gestuurd naar het opengestelde mailadres voor deze locatie (locatie-akert@geldrop-mierlo.nl).

Wij zien geen aanleiding om voor incidenten m.b.t. deze opvanglocatie iets aanvullends te regelen omdat de hiervoor genoemde opties voldoende mogelijkheden bieden. Anders dan de Commissie stelt, bestaat er geen aanleiding om daarvoor een apart telefoonnummer open te stellen, ook niet via de wijkagent. Hierbij merken wij op dat een wijkagent niet 24/7 werkzaam is en dat er ook de bij politie voldoende mogelijkheden zijn om, afhankelijk van de situatie, al dan niet met spoed contact op te nemen met de wijkagent of de meldkamer.

Om zicht te hebben en houden op de veiligheid zowel binnen als buiten de opvanglocatie vindt er periodiek een veiligheidsoverleg plaats met het COA, politie en gemeente. Zo houden partijen elkaar op de hoogte van wat er speelt en kunnen partijen gezamenlijk monitoren en bekijken of aanvullende maatregelen nodig zijn. Voor meer informatie over de gemaakte afspraken verwijzen wij naar het Veiligheidsplan.

Op basis van het vorenstaande zien wij in het advies van de Commissie geen aanleiding om, naast het reeds opengestelde e-mailadres (locatie-akert@geldrop-mierlo.nl), al dan niet via de wijkagent een speciaal telefoonnummer open te stellen waar incidenten direct bij ons kunnen worden gemeld. Wij leggen dit advies van de Commissie dan ook naast ons neer.

➤ Communicatie (hoofdstuk III, onderdeel 4 van het advies)

De Commissie meent dat wij hebben gehandeld in strijd met het zorgvuldigheidsbeginsel door geen omgevingsdialoog te voeren voordat de vergunning is verleend. Tegelijkertijd geeft de Commissie aan dat, omdat belanghebbenden in deze bezwaarprocedure hun grieven met ons hebben kunnen delen, die tekortkoming niet leidt tot een wijziging van de vergunning. De Commissie geeft aan dat in de toekomst vooraf beter moet worden gecommuniceerd.

Wij vinden dit standpunt van de Commissie onnavolgbaar. Dit standpunt strookt niet met eerdere conclusies van de Commissie zodat er sprake is van een innerlijk inconsistent advies. Daarnaast is dit

standpunt juridisch onjuist en vindt het geen enkele steun in de feiten. Wij leggen ook dit onderdeel van het advies naast ons neer. Hieronder leggen wij uit hoe wij tot dit standpunt zijn gekomen.

De Commissie stelt (in hoofdstuk III, onderdeel 1, derde onderwerp) vast dat wij bij het verlenen van de beide bestreden vergunningen terecht gebruik hebben gemaakt van de planologische kruimelregeling (artikel 2.12 lid 1 onder 2° Wabo gelezen in verband met artikel 4 lid 11 bijlage II Bor). Deze conclusie brengt met zich mee dat de beslissing op de aanvraag moest worden voorbereid met de reguliere voorbereidingsprocedure van de Wabo (paragraaf 3.2 Wabo). Een zienswijze- of participatieprocedure maakt géén onderdeel uit van deze wettelijke voorgeschreven voorbereidingsprocedure. Het rijmt niet om enerzijds te concluderen dat de juiste procedure is doorlopen, maar anderzijds de conclusie wordt getrokken dat die procedure (formele) gebreken vertoond.

In het verlengde hiervan heeft het al of niet doorlopen van een zienswijze- of participatietraject dan ook geen enkele invloed op de juridische rechtmatigheid van de verleende vergunningen. Hierbij moet voor ogen worden gehouden dat in deze procedure de rechtmatigheid van die verstrekte vergunningen aan de orde is. Immers, die vergunningen zijn met de juiste voorbereidingsprocedure voorbereid. Om die reden kan nimmer sprake zijn van strijd met het formele zorgvuldigheidsbeginsel.

De Commissie stelt dat het (in haar ogen) onterecht niet doorlopen van een zienswijze- of participatietraject in dit geval niet leidt tot wijziging van het bestreden besluit. Daarmee laat de Commissie doorklinken dat zij van mening is dat er sprake is van een vormfout, maar dat die geen consequenties heeft voor het bestreden besluit. In juridische zin zegt de Commissie hiermee dat de vormfout met toepassing van artikel 6:22 Awb wordt gepasseerd omdat belanghebbenden niet door die vormfout zijn benadeeld. Omdat de wetgever, zoals hierboven al genoemd, aan de totstandkoming van een omgevingsvergunning met de reguliere procedure geen vormvoorschriften (in de vorm van het doorlopen van een zienswijze- of participatietraject) heeft gesteld kan er ook nimmer sprake zijn van een vormfout en vanzelfsprekend ook niet van een te passeren vormvoorschrift.

De Commissie stelt dat wij voorafgaand aan vergunningverlening een zienswijze- of participatietraject hadden *moeten* opstarten. Hiervoor hebben wij al uitgebreid toegelicht waarom van “moeten” geenszins sprake is. Tegelijkertijd miskent de Commissie het feit dat wij weldegelijk voorafgaand aan de ontvangst van de aanvragen (op 24 juli 2023) een communicatietraject hebben opgestart. Tijdens de hoorzittingen is dit traject meermaals uiteengezet. Hieronder doen we dit nogmaals.

Nadat St. Sint Anna Zorggroep (eigenaar van het pand) en COA (huurder van het pand) op 4 juli 2023 een akkoord bereikten, heeft het college op 5 juli 2023 de intentie uitgesproken om gedurende 3 jaar 54 amv-ers in de Akert op te vangen. Over dit en het vervolgproces hebben wij de gemeenteraad, vanuit onze actieve informatieplicht, diezelfde dag in een bijeenkomst geïnformeerd. Op 6 juli 2023 hebben omwonenden (ongeveer 570 huishoudens) een brief ontvangen met daarin het principebesluit en de uitnodiging voor een informatiebijeenkomst voor omwonenden op 12 juli 2023. Op 6 juli 2023 is daarnaast een persbericht uitgegaan naar lokale media, is een persgesprek gevoerd met die media, was de website gereed en was er een mailadres aangemaakt voor vragen hierover aan de gemeente. Op 7 juli 2023 is gesproken met de eigenaar (Wooninc.) van het tegenoverliggende wooncomplex voor ouderen. Hen is aangeboden een aparte bijeenkomst te houden voor hun bewoners in hun complex gelet op de leeftijd van de bewoners. Op 11 juli 2023 hebben gemeente, COA en Anna Zorggroep daar een bijeenkomst gehouden.

Binnen één week nadat wij onze intentie hebben uitgesproken om tijdelijk amv-ers op te vangen in de Akert, hebben wij door middel van de bijeenkomsten op 11 en 12 juli 2023 ruim 250 omwonenden gesproken. De tijdelijke invulling, de aantallen en de doelgroepen stonden in die bijeenkomsten niet ter discussie. De urgentie en de maatschappelijke gevoeligheid – in het bijzonder over de opvang van asielzoekers in Nederland – heeft ertoe geleid dat wij van mening zijn dat dit onderwerp ongeschikt is voor zogenaamde informele democratie (participatie) en zien wij geen plaats voor een participatieve totstandkoming van de locatiekeuze. Wij stellen vast dat de Commissie dit standpunt onderschrijft doordat zij (terecht) stelt dat het ontbreken van draagvlak volgens vaste rechtspraak geen reden is om een vergunning te weigeren. Daarbij moet worden onderkend dat dit draagvlak niet zozeer ziet op de vergunningverlening op zichzelf maar meer op de locatiekeuze. Wij zijn van mening dat het de taak van ons als gemeentebestuur is om tot een locatiekeuze te komen, maar ook dat wij daarna (en zo is ook in dit dossier gebeurd) zo snel mogelijk de dialoog aan gaan met de omgeving. Daarin kunnen wij onze keuze motiveren en kan fijnafstemming plaatsvinden. Zeker bij gevoelige besluiten zoals de situering van een opvanglocatie voor asielzoekers is het een utopie dat enige vorm van vroegtijdige(re) participatie kan leiden tot een unaniem draagvlak c.q. een unaniem begrip van de omgeving waarin een opvanglocatie is voorzien. De urgente problematiek in de asielketen heeft ook gemaakt dat wij onze verantwoordelijkheid hebben genomen om bij te dragen in een oplossing, althans in het bijdragen aan het wegnemen van de urgentie. De Commissie erkent dit en stelt in haar advies dat het ook terecht is dat wij gehoor hebben gegeven aan de oproep van de minister.

Het doel van de informatiebijeenkomst op 12 juli 2023 was dat wij tezamen met COA en St. Sint Anna Zorggroep aan omwonenden uitleg gaven over het plan om tijdelijk 54 amv-ers en 56 studenten te huisvesten én bewoners de gelegenheid te bieden vragen te stellen, hun zorgen te uiten en standpunten naar voren te brengen. Hier is in de opzet ook rekening mee gehouden en daar hebben omwonenden gebruik van gemaakt. Zoals te verwachten werden zorgen over de veiligheid en leefbaarheid kenbaar gemaakt. Ondanks dat dit mogelijk anders door omwonenden is ervaren, hebben wij deze signalen in het vervolgtraject zeker ter harte genomen. Wij vinden het belangrijk te benadrukken dat wat dit onderdeel betreft onze belangen en die van omwonenden niet uiteen lopen. Wij hebben hetzelfde belang wat betreft het borgen van de veiligheid en leefbaarheid. De zorgen van omwonenden hebben ertoe geleid dat wij in onze gesprekken in aanloop naar de totstandkoming van de Bestuursovereenkomst, de aanvullende afspraken, het Veiligheidsplan en het dagbestedingsplan nog meer aandacht hebben besteed aan het adequaat waarborgen van de afspraken die op deze aspecten zien. Bovendien hebben wij deze afspraken als randvoorwaarde gesteld voordat het pand in gebruik werd genomen; de zorgen van omwonenden hebben ons hierin gesterkt. Wij zijn van mening dat deze avonden, zelfs voorafgaand aan het indienen van de vergunningaanvragen, beschouwd kunnen worden als een (vorm van een) omgevingsdialoog en menen tegelijkertijd dat wij een passend vervolg hebben gegeven aan de signalen die we tijdens die bijeenkomsten, maar ook de periode erna, hebben ontvangen van omwonenden.

Zoals ook tijdens hoorzittingen is aangegeven waren deze avonden primair gericht op het informeren en ophalen van input van omwonenden. Dit hebben wij gedaan omdat omwonenden in een meer directe zin betrokken zijn ten opzichte van inwoners van onze gemeente die verder bij de opvanglocatie vandaan wonen. Uiteraard realiseren wij ons dat ook bij andere inwoners een behoefte aan informatie en vragen bestaat. Daarom is tijdens de omwonendenbijeenkomsten en op de website de wekelijkse inloop vanaf 17 juli 2023 aangekondigd. Via die informele manier wilden we omwonenden en andere inwoners op een laagdrempelige manier de gelegenheid geven om (wekelijks) geïnformeerd te worden. Door het verloop van de eerste bijeenkomst op 12 juli 2023 hebben we in overleg met de politie helaas

moeten besluiten deze wekelijkse inloopbijeenkomsten om veiligheidsredenen te annuleren. Desondanks is gezocht naar mogelijkheden om te blijven communiceren over de komst van de amv-ers en studenten. Dit hebben we onder andere gedaan middels een periodieke nieuwsbrief. De eerste nieuwsbrief is op 1 augustus huis-aan-huis verzonden in heel Geldrop. Daarna konden mensen zich inschrijven voor de digitale nieuwsbrief die ongeveer maandelijks is uitgebracht. Die nieuwsbrief wordt ook nu nog, na ingebruikname van het pand, uitgebracht. In de nieuwsbrief staat onder andere informatie over de juridische procedures (vergunning en bezwaar), de voortgang en planning, de begeleiding, het onderwijs en dergelijke. Daarnaast zijn er regelmatig berichten verschenen in de lokale media, onder andere naar aanleiding van interviews met bestuurders van gemeente en St. Sint Anna Zorggroep en met medewerkers van het COA.

Een andere vorm van communicatie en participatie die door ons is ingezet, betreft de klankbordgroep. Tijdens de informatiebijeenkomsten op 11 en 12 juli hebben we omwonenden gevraagd om zich aan te melden voor de klankbordgroep. Deze oproep is herhaald in de nieuwsbrief. In de loop van augustus hadden bijna 10 omwonenden zich gemeld om samen met gemeente en COA zitting te nemen in de klankbordgroep. Doel van de klankbordgroep was en is om informatie te delen, signalen en zorgen op te halen en samen te zoeken naar oplossingen. Met de klankbordgroep is onder meer gesproken over de begeleiding, het veiligheidsplan en de dagbesteding. Bovendien is ook de wijkagent een keer aangesloten.

In de klankbordgroep is ook ruimte geweest voor participatie. Een voorbeeld hiervan is de locatie van de ingang waarop de Commissie (in hoofdstuk III, onderdeel 3, achtste onderwerp) in gaat. Alhoewel dit, zowel in onze toelichting en reactie van 15 november 2023 als meermaals ter zitting aan de orde is gekomen, merkt de Commissie hierbij niet op dat die ingang juist is verplaatst ten gevolge van de input van de omwonenden.

Van belang is om te onderkennen dat de klankbordgroep niet alleen is opgericht voor de periode tot ingebruikname, maar juist óók voor de periode ná ingebruikname. Samen met het COA vinden wij het belangrijk om gedurende die drie jaar in contact te blijven met omwonenden, informatie, signalen en zorgen met elkaar te delen, maar ook samen te zoeken naar oplossingen en naar manieren om de integratie van deze jongeren in de wijk te bevorderen. Wij geloven dat dat bijdraagt aan de leefbaarheid en veiligheid. We hebben dit daarom ook vastgelegd met COA in de aanvullende afspraken, die onderdeel uitmaken van de Bestuursovereenkomst en daardoor gelet op bovenstaande ook van de vergunning.

In het advies van de Commissie klinkt door dat zij ruimte ziet voor een zienswijze- of participatietraject in een nog vroeger stadium, meer in bijzonder in het (voor)stadium van de locatiekeuze. Zoals hiervoor al gemotiveerd is aangegeven volgen wij de Commissie hierin niet. Wij zijn van mening dat de Commissie daarmee de grenzen van een rechtmatigheids- en doelmatigheidstoets van de verleende vergunningen te buiten gaat.

➤ Gewaarmerkte tekeningen (hoofdstuk V, onderdeel 1 van het advies)

De Commissie meent dat gewaarmerkte tekeningen moeten worden bijgevoegd bij deze beslissing op bezwaar.

Ter zitting hebben wij ons wat dit onderdeel betreft al op het standpunt gesteld dat nergens in wet- of regelgeving op ons de verplichting rust om tekenwerk en documenten die behoren bij een omgevingsvergunning te waarmerken. De inhoud van de omgevingsvergunning wordt bepaald door artikel 2.22 van de Wabo. Hieruit volgt dat de omgevingsvergunning een beschrijving omvat van het

project waarop de vergunning betrekking heeft en van de activiteiten die het omvat. Er mag in het besluit expliciet verwezen worden naar onderdelen van de aanvraag. Dat is ook gebeurd in de onderhavige vergunningen door in de documenten die behoren bij het besluit nadrukkelijk en gespecificeerd te benoemen in bijlage 1 van de vergunning. Dat bij deze stand van zaken enige noodzaak tot het waarmerken van tekeningen ontbreekt wordt onderschreven in de rechtspraak (bijvoorbeeld de uitspraak van de Afdeling Bestuursrechtspraak van der Raad van State van 4 september 2019 (ECLI:NL:RVS:2019:3028, r.o 4.1). Wij stellen vast dat de Commissie er niet op in gaat waarom ons standpunt in deze onjuist is.

Wij zijn in afwijking van de Commissie van mening dat er geen noodzaak bestaat tot waarmerken van de tekeningen omdat uit het samenstel van de vergunning en de daarbij behorende documenten zonder meer duidelijk is voor welk pand de tijdelijke afwijking van het planologisch voorgeschreven gebruik is verleend.

Dit neemt niet weg dat er geen beletselen zijn om de plattegronden van het pand waarop is aangegeven hoe het pand tot 1 september 2026 gebruikt mag worden bij dit besluit te voegen. Deze tekeningen zijn dan ook zuiver uit coulance aan dit besluit gehecht.

➤ *Uitzoeken of omgevingsvergunning brandveilig gebruik nodig is (hoofdstuk V, onderdeel 2 van het advies)*

De Commissie stelt vast dat door COA en de St. Sint Anna Zorggroep een zogeheten Melding brandveilig gebruik (een "gebruiksmelding") is ingediend (die door ons ook zijn geaccepteerd), maar werpt de vraag op of voor het gebruik geen vergunning voor brandveilig gebruik (een "gebruiksvergunning" als bedoeld in artikel 2.1 lid 1 onder d Wabo) had moeten worden verleend. De Commissie plaatst deze opmerking ten overvloede. Uit het oogpunt van transparantie en om misverstanden weg te nemen, gaan wij daar onderstaand nader op in. Wij concluderen dat een vergunning brandveilig gebruik niet is vereist.

Op grond van artikel 1.18 Bouwbesluit 2012 is het verboden om zonder of in afwijking van een gebruiksmelding een bouwwerk in gebruik te nemen waarin meer dan 50 personen tegelijk aanwezig zullen zijn c.q. dat voor een woonfunctie in gebruik wordt genomen. Met een gebruiksmelding kan niet worden volstaan in gevallen waarin een gebruiksvergunning is vereist. In artikel 2.2 van het Besluit omgevingsrecht (Bor) geeft de wetgever aan in welke gevallen zo'n gebruiksvergunning is vereist.

De Commissie merkt op zichzelf terecht op dat in artikel 2.2 lid 1 onder a Bor een gebruiksvergunning is vereist in het geval dat nachtverblijf wordt geboden voor meer dan 10 personen. Echter, de Commissie laat na te vermelden dat alleen dit aantal niet doorslaggevend is voor de vraag of er sprake is van een gebruiksvergunningsplicht. Het laatstgenoemde artikel geeft aan dat die vergunningplicht alleen dan van toepassing is wanneer dat nachtverblijf (aan meer dan 10 personen) bedrijfsmatig óf in het kader van verzorging nachtverblijf wordt verschaft.

Van het bedrijfsmatig verschaffen van nachtverblijf is geen sprake. Volgens de wetgever moet daarbij worden gedacht aan hotels, pensions en dergelijke. Het is evident dat de opvanglocatie aan de Akert daarmee niet gelijk is te stellen.

Van nachtverblijf in het kader van verzorging moet volgens de wetgever worden gedacht aan ziekenhuizen, verzorgingshuizen, hospices en dergelijke. Naar onze mening kan de opvanglocatie aan de Akert daar evenmin mee gelijk worden gesteld. Uit advies 1715 van de Adviescommissie Toepassing en Gelijkaardigheid Bouwvoorschriften (ATGB) blijkt bovendien dat de door de wetgever gebruikte term "nachtverblijf" de indruk van tijdelijk verblijf wekt en dat dit in contrast staat met het

slapen in een woonfunctie. Bij een woonfunctie is (gezien advies 1024 van de ATGB) weliswaar ook sprake van "nachtverblijf" maar daarbij ontbreekt de vereiste verzorgingscomponent om van een gebruiksvergunningplicht te kunnen spreken.

De conclusie van de Commissie (in hoofdstuk III, onderdeel 1, eerste onderwerp van het advies) dat het met de verleende vergunning mogelijk wordt gemaakt dat het gebouw tijdelijk wordt gebruikt voor de functie 'wonen', rijmt, gezien het voorstaande, niet met de vraag of er van een gebruiksvergunningplicht sprake is.

➤ Verschrijving aantallen (hoofdstuk V, onderdeel 1 van het advies)

De Commissie merkt op dat in de aanvraag van de St. Sint Anna Zorggroep een kennelijke verschrijving is geslopen. In plaats van 56 studenten en coassistenten, maakt de aanvraag gewag van 36 studenten en coassistenten.

Wij zijn met de Commissie van mening dat hier inderdaad sprake is van een verschrijving. Om ieder misverstand wat betreft de maximale aantallen bewoners in beide vergunningen weg te nemen, zullen wij in beide vergunningen deze aantallen personen die worden gehuisvest, specificeren.

Hierbij vervangen wij in de aan het COA verstrekte vergunning van 21 augustus 2023 met kenmerk 17711768147 de allereerste zin. Hierdoor komt deze zin als volgt te luiden:

- Burgemeester en wethouders hebben op 24 juli 2023 een aanvraag voor een omgevingsvergunning ontvangen voor een tijdelijke opvanglocatie (3 jaar) voor maximaal 54 minderjarigen asielzoekers op het adres Appelaar 35 te Geldrop.

Wij vervangen in de aan St. Sint Anna Zorggroep verstrekte vergunning van 21 augustus 2023 met kenmerk 17711766866 de allereerste zin. Hierdoor komt deze zin te luiden:

- Burgemeester en wethouders hebben op 21 juli 2023 een aanvraag voor een omgevingsvergunning ontvangen voor een tijdelijke studentenhuisvesting (3 jaar) voor maximaal 56 studenten en coassistenten op het adres Appelaar 35 in Geldrop,

Beroep

Als u het niet eens bent met ons besluit kunt u op grond van de Algemene wet bestuursrecht binnen **6 weken na datum van verzending van deze brief**, beroep instellen bij de Rechtbank Oost-Brabant, Sector bestuursrecht, Postbus 90125, 5200 MA 's-Hertogenbosch. Een beroepschrift bevat tenminste:

- uw naam en adres;
- de dagtekening;
- een omschrijving van het besluit waartegen het beroep zich richt;
- de reden(en) waarom u het niet eens bent met de beslissing op uw bezwaar.

Het beroepschrift moet zijn ondertekend. Voor het indienen van het beroep bent u kosten verschuldigd, het zogenaamde griffierecht. U krijgt hierover bericht van de rechtbank.

Voorts kan op grond van het bepaalde in artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht aan de voorzieningenrechter van de rechtbank te 's-Hertogenbosch worden verzocht een voorlopige voorziening te treffen, indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

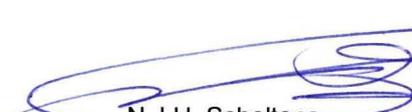
Een voorlopige voorziening is de mogelijkheid om aan de rechter een tijdelijke maatregel te vragen in afwachting van het beroep dat u heeft ingesteld. Een voorlopige voorziening kan alleen worden toegekend als:

1. er tegelijkertijd een beroepschrift is ingediend tegen een besluit op een bezwaar;
2. kan worden aangetoond getoond dat er spoed bij is en een voorlopige uitspraak noodzakelijk is om een onomkeerbare situatie te voorkomen (bijvoorbeeld het kappen van een boom).

Wanneer aan deze twee voorwaarden wordt voldaan zal de rechter zo snel mogelijk proberen tot een uitspraak te komen. Ook aan dit verzoek zijn kosten verbonden. Het verzoek om een voorlopige voorziening moet gericht worden aan de voorzieningenrechter van de Rechtbank Oost-Brabant, Sector bestuursrecht, Postbus 90125, 5200 MA 's-Hertogenbosch.

U kunt ook digitaal het beroep- en verzoekschrift indienen bij genoemde rechtbank via <https://mijn.rechtspraak.nl/keuze>. Daarvoor moet u wel beschikken over een elektronische handtekening (DigiD). Kijk op de genoemde site voor de precieze voorwaarden.

Met vriendelijke groet,
Burgemeester en wethouders van Geldrop-Mierlo
secretaris, burgemeester,

N.J.H. Scheltens

J.C.J. van Bree

Bijlagen:

- 1) advies Commissie voor Bezwaarschriften van 16 januari 2024 (exclusief bijlage I vanwege de daarin opgenomen persoonsgegevens, maar inclusief bijlage II)
- 2) tekenwerk: 3 tekeningen huisvesting studenten/coassistenten / 2 tekening huisvesting AMV-ers